

Arrest

nr. 180 693 van 12 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die *loco* advocaat N. LORENZETTI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen naar aanleiding van uw asielverzoek verliet u, een Afghaans staatsburger van Pasjtoe origine, uw land van herkomst omdat u er vreesde vervolgd te worden door de Taliban nadat u tegen hen getuigde na een aanslag. Nadat één van de betrokken mannen was gearresteerd, werd een medegetuige vermoord door de Taliban. Ook u werd bedreigd. De volgende dag werd uw woning aangevallen. U kon ontsnappen en hield zich vervolgens verborgen tot uw vlucht geregeld was. Daarnaast zat uw vader, die banden had met de Hezb-i Islami, een twee jaar lange gevangenisstraf uit als gevolg van zijn criminele activiteiten. In 2012 werd uw broer vermoord omdat hij banden had met een internationale organisatie. Begin 2013 werd uw vader vrijgelaten na de betaling van een som geld

en werd hij vervolgens ontvoerd. U was toen reeds in België. U hebt geen nieuws meer van uw vader. Op 26 juli 2012 diende u bij de bevoegde Belgische asielinstanties uw asielaanvraag in.

Op 24 april 2014 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Nadat u de subsidiaire beschermingsstatus kreeg toegekend nam de Taliban controle over uw regio van herkomst. Ze namen de gronden van uw vader in beslag en eisten dat u zich in ruil ervoor bij hen zou aanbieden.

Op 17 december 2014 werd u door het Hof van Beroep te Gent veroordeeld tot 37 maanden gevangenisstraf omdat u gepoogd had Sattar ABDUL te doden.

Op 24 juni 2016 verzocht de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen om de mogelijkheid van intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

B. Motivering

U werd op 24 april 2014 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiair beschermingsstatus werd toegekend, u heden deze internationale beschermingsstatus moet geweigerd worden.

Immers, er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het arrest van Het Hof van Beroep te Gent van 17 december 2014. Uit dit arrest blijkt dat u definitief veroordeeld werd tot 37 maanden effectieve gevangenisstraf wegens poging tot doodslag.

Artikel 55/5/1, § 2 juncto artikel 55/4, § 2 van de vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving.

Dienaangaande dient vooreerst vastgesteld te worden dat uit het arrest het Hof van Beroep te Gent blijkt dat u tijdens een uit de hand gelopen ruzie een mes had boven gehaald en uw slachtoffer bewust zeven steekwonden had toegebracht. De letsels die uw slachtoffer had opgelopen werden door een medische deskundige als levensbedreigend bestempeld. Het Hof van Beroep te Gent achtte de feiten die u ten laste werden gelegd als bewezen en oordeelde dat u het voornemen heeft gehad om uw slachtoffer te doden. Het Hof hield bij het bepalen van de straftoemeting (zie pagina 7 van het arrest en pagina 5 van het vonnis van de Correctionele rechtbank Kortrijk van 29 juli 2014) rekening met **de manifeste afwezigheid in uw hoofde van eerbied voor sociale en morele waarden, en andermans fysieke integriteit in het bijzonder; de brutaliteit van de feiten, waarbij u getuigt van een gevaarlijke ingesteldheid** aangezien u het slachtoffer maar liefst zeven messteken toediende; de ernst van de toegebrachte letsels aan het slachtoffer; en het verslag van psychiater dr. P. Lodewyck dd. 10.06.2014 waaruit blijkt dat u **een risico van gevaarlijkheid blijft voor de maatschappij** en u in bepaalde situaties van stress over onvoldoende vaardigheden beschikt om daarmee adequaat om te gaan en dat u aan schuldverschuiving deed.

Niettegenstaande het Hof vaststelde dat u een blanco strafregister had, dient vastgesteld te worden dat het misdrijf waarvoor u veroordeeld werd dermate ernstig is dat deze vaststelling an sich voldoende is om te stellen dat u een gevaar voor de samenleving vormt. Uit uw persoonlijk gedrag blijkt immers dat u **geen enkele vorm van respect heeft voor de fysieke integriteit van anderen, dat u er niet voor terugschrikt fysiek geweld, of een wapen te gebruiken**. Bovendien blijkt uit de stukken waarover het CGVS beschikt, dat u de schuld in de schoenen van uw slachtoffer heeft proberen schuiven, wat er wijst dat u **schuldinzicht** heeft, **noch berouw** heeft. Uw gedrag getuigt van **een gebrek aan normbesef en een impulsief, gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid**.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een gevaar vormt voor de samenleving in de zin van artikel 55/4, §2 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg dient de subsidiaire beschermingsstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

Teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus aan te brengen, werd u op 25 augustus 2016 gehoord voor het CGVS.

De redenen die u heeft aangebracht voor het behoud van uw status kunnen een behoud van uw internationale beschermingsstatus echter niet wettigen.

Volgens uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient u de internationale beschermingsstatus te behouden omdat de gebeurtenissen die tot uw veroordeling hebben geleid zouden hebben plaatsgevonden op een moment dat u zichzelf niet was. U zou ze onopzettelijk hebben gesteld. U geeft aan de wetten van België te respecteren en illustreert dit respect door te verwijzen naar het feit dat u zich na de feiten zelf bij de politie heeft aangeboden, dat u nog geen verzoek heeft gedaan om vervroegd vrij te worden gelaten en dat u de u door de rechter opgelegde boete correct afbetaalt. U ondersteunt uw verklaringen met betrekking tot uw respect voor de Belgische maatschappij door middel van een attest met betrekking tot een cursus Nederlands die u volgt. Tot slot wijst u er ook op dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omwille van uw problemen met de Taliban die uw regio ondertussen onder controle zouden hebben. De Taliban namen volgens uw verklaringen de gronden van uw familie in beslag en eisen dat u zich bij hen zou aanbieden. U geeft nog aan dat uw moeder nog een kopie van een dreigbrief van de Taliban en de taskara van haar en uw vrouw zal proberen opsturen als ze terug is in Afghanistan na haar bezoek aan Mekka (gehoor CGVS, dd. 25/08/2016, p.3).

*Wat betreft uw verklaringen over uw spijt, uw respect voor de wetten van België en het feit dat u tegemoet wenst te komen aan de u door de rechter opgelegde straf, moet nogmaals worden herhaald dat uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u **geen enkele vorm van respect heeft voor de fysieke integriteit van anderen**, dat u er **niet voor terugschrikt fysiek geweld, of een wapen te gebruiken**. Bovendien blijkt uit de stukken waarover het CGVS beschikt, dat u de schuld in de schoenen van uw slachtoffer heeft proberen schuiven, wat er wijst dat u **schuldinzicht, noch berouw** heeft. Uw gedrag getuigt van **een gebrek aan normbesef en een impulsief, gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid**. Dat u aangeeft alsnog in te zien dat u in fout bent gegaan, u uw spijt uitdrukt met betrekking tot de gebeurtenissen en de stukken die u aanbrengt met betrekking tot de betaling van de u opgelegde boete en de opleiding Nederlands die u volgt, volstaat niet om het behoud van uw internationale beschermingsstatus te wettigen.*

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker een gevaar vormt voor de samenleving in de zin van artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de door u aangehaalde vrees voor vervolging door de Taliban moet worden gesteld dat in het kader van uw asielverzoek werd geconcludeerd dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweringen in dit verband. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de feiten die zich in het verlengde hiervan zouden hebben voorgedaan namelijk de inbeslagname van de gronden van uw familie en de eis van de Taliban dat u zich zou aangeven. In het kader van uw huidige verklaringen stelt u verder dat uw moeder nog een kopie van een dreigbrief en de taskara van haar en uw vrouw kan overmaken. Dergelijke stukken zijn echter niet van aard de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. De taskara's bevestigen immers enkel de identiteitsgegevens van uw moeder en uw echtgenote. Ze houden echter geen enkel verband met de door u aangehaalde vrees voor de Taliban. Wat betreft de dreigbrief moet worden vastgesteld dat u aangeeft dat er enkel een kopie van kan worden opgestuurd. Kopieën bieden echter geen waarborg inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Wat betreft Afghaanse documenten blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, overigens dat de betrouwbaarheid ervan erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Er kan dan ook niet worden gesteld dat u omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet zou kunnen worden teruggeleid naar uw land van herkomst.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in uw regio blijkt evenwel dat er in de provincie Baghlan, uw regio van herkomst, een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4, §2c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Het CGVS is

dan ook van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Afghanistan. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 55/5/1, §2 *juncto* artikel 55/4, §2 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/5/1, §2, 1° van de vreemdelingenwet.

Dit artikel luidt als volgt:

“(…) De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn; (…).”.

Artikel 55/5/1, § 3 luidt als volgt:

“Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”.

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus ingevolge de vaststelling dat verzoeker *in casu* een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus werd ingevolge artikel 9 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (B.S. 24 augustus 2015) artikel 55/4 vreemdelingenwet aangevuld met de paragrafen 2, 3 en 4.

Artikel 55/4, §2 luidt: *“Een vreemdeling wordt ook uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer hij een gevaar voor de samenleving of voor de nationale veiligheid vormt.”*

Artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (B.S. 24 augustus 2015) bepaalt twee hypothesen waarin het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus moet intrekken wanneer *a posteriori* blijkt dat een van de uitsluitingsclausules op de vreemdeling had moeten worden toegepast tijdens de asielprocedure, of als hij onder dergelijke uitsluitingsclausules valt na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker zijn subsidiaire beschermingsstatus werd, ingevolge de vaststelling dat hij overeenkomstig artikel 55/4 een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, ingetrokken.

Deze bevoegdheid heeft verweerder op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker geeft te kennen dat hij ondanks de kwalificatie van de tenlastelegging slechts een straf van 37 maanden gevangenis kreeg opgelegd en dat een dergelijke straf niet wordt opgelegd indien men niet zeker zou zijn dat men perfect zijn plaats in de maatschappij opnieuw kan innemen.

Verzoeker gaat hiermee voorbij aan de pertinente motivering van de bestreden beslissing:

*“Dienaangaande dient vooreerst vastgesteld te worden dat uit het arrest het Hof van Beroep te Gent blijkt dat u tijdens een uit de hand gelopen ruzie een mes had boven gehaald en uw slachtoffer bewust zeven steekwonden had toegebracht. De letsels die uw slachtoffer had opgelopen werden door een medische deskundige als levensbedreigend bestempeld. Het Hof van Beroep te Gent achtte de feiten die u ten laste werden gelegd als bewezen en oordeelde dat u het voornemen heeft gehad om uw slachtoffer te doden. Het Hof hield bij het bepalen van de straftoemeting (zie pagina 7 van het arrest en pagina 5 van het vonnis van de Correctionele rechtbank Kortrijk van 29 juli 2014) rekening met **de manifeste afwezigheid in uw hoofde van eerbied voor sociale en morele waarden, en andermans fysieke integriteit in het bijzonder; de brutaliteit van de feiten, waarbij u getuigt van een gevaarlijke ingesteldheid** aangezien u het slachtoffer maar liefst zeven messteken toediende; de ernst van de toegebrachte letsels aan het slachtoffer; en het verslag van psychiater dr. P. Lodewyck dd. 10.06.2014 waaruit blijkt dat u **een risico van gevaarlijkheid blijft voor de maatschappij** en u in bepaalde situaties van stress over onvoldoende vaardigheden beschikt om daarmee adequaat om te gaan en dat u aan schuldverschuiving deed.*

*Niettegenstaande het Hof vaststelde dat u een blanco strafregister had, dient vastgesteld te worden dat het misdrijf waarvoor u veroordeeld werd dermate ernstig is dat deze vaststelling an sich voldoende is om te stellen dat u een gevaar voor de samenleving vormt. Uit uw persoonlijk gedrag blijkt immers dat u **geen enkele vorm van respect heeft voor de fysieke integriteit van anderen, dat u er niet voor terugschrikt fysiek geweld, of een wapen te gebruiken**. Bovendien blijkt uit de stukken waarover het CGVS beschikt, dat u de schuld in de schoenen van uw slachtoffer heeft proberen schuiven, wat er wijst dat u **schuldinzicht heeft, noch berouw heeft**. Uw gedrag getuigt van **een gebrek aan normbesef en een impulsief, gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid**.”*

De stelling dat een dergelijke straf van “slechts” 37 maanden in geval van een dergelijke kwalificatie van het misdrijf niet wordt opgelegd indien men niet zeker zou zijn dat men perfect in zijn plaats in de maatschappij opnieuw kan opnemen is slechts een algemene bewering en wordt op geen enkele manier gestaafd. Meer nog, in het arrest van het hof van beroep wordt uitdrukkelijk overgenomen dat verzoeker “een risico van gevaarlijkheid blijft voor de maatschappij en hij in bepaalde situaties van stress over onvoldoende vaardigheden beschikt om daarmee om te gaan en beklagde aan schuldverschuiving deed”.

Dat verzoeker slechts een eenmalige fout maakte en er thans alles aan deed en nog steeds doet om zijn fout recht te trekken, kan geen afbreuk doen aan de terechte vaststelling dat verzoeker gelet op zijn definitieve veroordeling een gevaar voor de samenleving vormt. Het argument dat hij de hem opgelegde boete correct afbetaalt, geen stappen heeft ondernomen om zijn straf niet helemaal te moeten ondergaan en de Nederlandse taal aanleert, brengt verzoekers veroordeling waaruit duidelijk blijkt dat hij een gevaar voor de samenleving vormt niet in een ander perspectief.

De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden

In de mate dat de verzoeker een schending van het redelijkheidsbeginsel aanvoert, moet worden gesteld dat dit beginsel enkel kan spelen waar de overheid over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt (RvS 13 december 2001, nr. 101.780). Gelet op het ontbreken van enige discretionaire bevoegdheid ter zake kan niet dienstig worden aangevoerd dat het optreden van de verweerder het redelijkheidsbeginsel schendt. Waar verzoeker verwijst naar het proportionaliteitsbeginsel wijst de Raad erop dat het proportionaliteitsbeginsel, dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure evenmin aan de orde is.

Het komt immers de verwerende partij in haar declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen dan wel overeenkomstig artikelen 55/2 of 55/4 van de vreemdelingenwet hiervan uit te sluiten dan wel overeenkomstig artikelen 55/3/1 en 55/5/1 van de vreemdelingenwet in te trekken.

In zoverre verzoeker de schending aanvoert van de zorgvuldigheidsplicht, dient te worden opgemerkt dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 22 maart 2010, nr. 202.182, RvS 21 september 2009, nr. 196.247; RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Gelet op wat voorafgaat toont verzoeker de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet aan.

Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 57/6 eerste lid, 14° van diezelfde wet. Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden, een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen adviseerde als volgt:

“Met betrekking tot de door u aangehaalde vrees voor vervolging door de Taliban moet worden gesteld dat in het kader van uw asielverzoek werd geconcludeerd dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweringen in dit verband. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de feiten die zich in het verlengde hiervan zouden hebben voorgedaan namelijk de inbeslagname van de gronden van uw familie en de eis van de Taliban dat u zich zou aangeven. In het kader van uw huidige verklaringen stelt u verder dat uw moeder nog een kopie van een dreigbrief en de taskara van haar en uw vrouw kan overmaken. Dergelijke stukken zijn echter niet van aard de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. De taskara's bevestigen immers enkel de identiteitsgegevens van uw moeder en uw echtgenote. Ze houden echter geen enkel verband met de door u aangehaalde vrees voor de Taliban. Wat betreft de dreigbrief moet worden vastgesteld dat u aangeeft dat er enkel een kopie van kan worden opgestuurd. Kopieën bieden echter geen waarborg inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Wat betreft Afghaanse documenten blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, overigens dat de betrouwbaarheid ervan erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Er kan dan ook niet worden gesteld dat u omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet zou kunnen worden teruggeleid naar uw land van herkomst.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in uw regio blijkt evenwel dat er in de provincie Baghlan, uw regio van herkomst, een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4, §2c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Het CGVS is dan ook van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Afghanistan. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker voelt zich in zijn verzoekschrift onder meer gegriefd door het voormelde advies in de mate dit advies hem geen duidelijkheid verschaft en, waarin uitgebreid wordt ingegaan op de ongeloofwaardigheid van de door hem aangehaalde asielmotieven en derhalve een beoordeling overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet behelst en op de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst en derhalve een beoordeling overeenkomstig 48/4 van de vreemdelingenwet behelst. Dit advies kan niet bestempeld worden als een aanvechtbare administratieve rechtshandeling. Om te kunnen spreken van een administratieve rechtshandeling moet er immers sprake zijn van een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen te doen ontstaan of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarmee wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtstoestand, dan wel een zodanige wijziging te beletten. Om ontvankelijk te zijn moet het beroep een handeling tot voorwerp hebben die zelf rechtsgevolgen sorteert en die onmiddellijk een rechtstreeks nadeel berokkent aan verzoeker. Zoals reeds gesteld gaat het ter zake om een advies, dat niet voldoet aan deze begripsbepaling.

Gelet op wat voorafgaat kon de commissaris-generaal met recht besluiten tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/5/, §2, 1° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF